

Posudek vedoucího diplomové práce Dariny Bečvářové na téma „Vybrané problémy v dokazování“.

Práce má 61 stranu vlastního textu, takže splňuje základní formální podavek na diplomovou práci.

Kandidátka nazvala práci „Vybrané problémy v dokazování“, ale uvedený název je opticky širší než vlastní obsah práce, protože téma je zaměřeno především a dá se říci i výhradně na otázku koncentrace řízení v prvním stupni ve vazbě na odvolací řízení, tedy na řízení sporné. Přívlastek „vybrané“ však neznamená, že kandidátka změnila okruh otázek, jimiž se v práci zabývá, jen by patrně nebylo na škodu dát práci podtitulek, znějící například „zejména se zaměření na dokazování ve sporném řízení“. Uvedený formální nedostatek však nepokládám

Kandidátka práci rozdělila prakticky do tří základních okruhů, pomínou-li vysvětlující úvod a závěr práce s určitými prvky úvahy de lege ferenda.

První část práce je věnována koncentraci řízení u soudu v prvním stupni, zejména dopadům novely o.s.ř., která byla provedena zákonem č. 7/2009 Sb. V této části, ale i v dalších částech kandidátka cituje několik pramenů odborné literatury z níž čerpala, ale co mi zde do jisté míry chybí, je závěr kandidátky, byť tento můj závěr neplatí všeobecně, například se sama kandidátka kriticky vyjadřuje na několika místech k absenci opatření proti nečinnosti v v již zrušeném ustanovení § 118c o.s.ř. Z hlediska dopadu koncentrace na výsledek řízení pak kandidátka bez kritického ohlasu přechází, zda se jedná skutečně o fikci v případě rozsudku pro uznání a zejména v případě rozsudku pro uznání jako výsledku přípravného jednání (nazvaného v úvodu práce, patrně nedopatřením „přípravné řízení“), když se žalovaný k jednání nedostaví.

Dále bych očekával i větší šíři názorů ve vazbě na ustanovení § 119a o.s.ř., které i při „zesílené“ koncentraci, v zákoně zbylo. Kandidátka se tohoto ustanovení sice dotýká, ale v rámci obhajoby práce by se mohlo o aplikaci tohoto ustanovení více zmínit.

S tím souvisí i vazba na výklad ustanovení § 205a o.s.ř., zmíněný v části věnované koncentraci řízení v prvním stupni a ve větší míře zmíněný v části věnované dokazování v odvolacím řízení. V rámci uvedeného ustanovení se mi jedná zejména o ustanovení § 205a odst. 1 písm. c) zákona, kde sice kandidátka na straně 57 cituje obecné stanovisko JUDr. Drápala, ale z této citace mi není jasné, zda kandidátka zcela chápe uvedené, podle mého soudu jen velmi v praxi obtížně aplikovatelné, ustanovení.

Další otázkou, která v práci v obecnější poloze nezazněla, resp. jsem to nepostřehl, je otázka, zda vůbec je povinností soudu aplikovat zejména soudcovskou koncentraci s tím, že povinnost aplikovat institut přípravného jednání ze zákona nevyplývá. Ostatně o aplikaci přípravného jednání jako zvláštního nového procesního institutu se kandidátka v práci zmiňuje, když cituje názor, že by neměl být aplikován zejména v jednoduchých sporech.

Kandidátka si vybrala téma, které je podle mého soudu velmi obtížné a v řadě případů je nové a v judikatuře jednoznačně nepetifikované. Práci proto, bez ohledu na mé připomínky shora,

hodnotím z hlediska výběru tématu, jako velmi dobrou volbu, která ovšem autorce na úrovni diplomové práce, tedy bez praktických zkušeností, přinesla řadu problémů.

Jak jsem již uvedl, kandidátka čerpala z odborné literatury, kterou v práci důsledně cituje a rovněž citovala i judikaturu.

Jazyk práce hodnotím jako dobrý s užitím správné právní terminologie s tím, že kandidátka občas pro osvěžení jazyka užila i neprávnm výraz jako například „nováček“, ale tento styl nepokládám za negativum, neboť je pouhou marginálií.

Práci tedy doporučuji k obhajobě a hodnotím je známkou „velmi dobře“.

V Praze dne 7.5. 2012

JUDr. Tomáš Pohl